

ผลคำวินิจฉัยคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
กรณีผู้ประกอบการจําหน่ายซื้อผลผลิตลำไย (ล้ง) มีพฤติกรรมเอาเปรียบในการรับซื้อลำไย
จากเกษตรกรในอำเภอ ส. และอำเภอ ป. จังหวัด จ.

ระหว่าง	นาย ม.	ผู้ร้องที่ ๑
	นาย ข.	ผู้ร้องที่ ๒
	นาย พ.	ผู้ร้องที่ ๓
	บริษัท น.	ผู้ถูกร้อง

ข้อร้องเรียน

ผู้ร้องทั้งสามได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าว่า ผู้ถูกร้องมีพฤติกรรมกดราคารับซื้อลำไยและไม่รับซื้อลำไยตามราคาที่ระบุไว้ในสัญญา รวมทั้งไม่ระบุวันและช่วงเวลาในการเข้าเก็บผลไม้ ส่งผลให้ผู้ร้องทั้งสามได้รับความเสียหาย

ข้อเท็จจริง

ข้อเท็จจริงที่ได้จากการแสวงหาพยานหลักฐานปรากฏว่า ผู้ร้องทั้งสามประกอบอาชีพเป็นเกษตรกร ปลูกลำไยเพื่อจำหน่าย มีสวนลำไยตั้งอยู่ที่อำเภอ ส. จังหวัด จ. ผู้ร้องที่ ๑ ทำสัญญาซื้อขายลำไยเหมาะสมกับผู้ถูกร้อง เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ตามสัญญากำหนดราคารับซื้อลำไยลูกร่วงที่กิโลกรัมละ ๓ บาท โดยเมื่อถึงช่วงเวลาที่สามารเก็บเกี่ยวลำไยประมาณเดือนธันวาคม ๒๕๖๓ – เดือนมกราคม ๒๕๖๔ ผู้ถูกร้องเข้าเก็บลำไยที่สวนของผู้ร้องที่ ๑ เพียงบางส่วน เนื่องจากคุณภาพลำไยของผู้ร้องที่ ๑ ไม่ได้มาตรฐานตามเกณฑ์ที่กำหนดสำหรับการส่งออกลำไย ผู้ถูกร้องจึงเก็บเฉพาะลำไยที่ได้มาตรฐาน ส่วนลำไยที่ไม่ได้มาตรฐานผู้ร้องที่ ๑ แจ้งว่าจะนำลำไยส่วนที่เหลือไปขายเอง ปรากฏตามใบปิดสวนซึ่งสายซื้อที่เข้าเก็บลำไยได้ระบุรายละเอียดการรับซื้อและการตกลงทั้งหมดไว้ ทั้งนี้ หลังจากผู้ร้องที่ ๑ ร้องเรียนต่อสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ผู้ร้องที่ ๑ ยังคงทำสัญญาเหมาะสมลำไยค้าขายกับผู้ถูกร้องตามปกติต่อไป ส่วนผู้ร้องที่ ๒ ทำสัญญาซื้อขายลำไยเหมาะสมกับผู้ถูกร้องเมื่อเดือนพฤษภาคม ๒๕๖๓ โดยเมื่อถึงช่วงเวลาเก็บเกี่ยวลำไย ผู้ถูกร้องได้ส่งสายซื้อเข้าเก็บลำไยที่สวนของผู้ร้องที่ ๒ และให้พนักงานติดต่อผู้ร้องที่ ๒ เพื่อแจ้งผลการคัดเกรดลำไยดังกล่าวให้ผู้ร้องที่ ๒ ทราบ ตามที่ผู้ร้องที่ ๒ แจ้งความประสงค์ไว้แต่ไม่เคยแจ้งว่าจะขอปรับลดราคารับซื้อลำไยแต่อย่างใด เมื่อถึงกำหนดชำระเงิน ผู้ร้องที่ ๒ อ้างว่าลำไยที่เก็บไปไม่ตรงกับยอดชำระค่าลำไย แต่ผู้ร้องที่ ๒ มิได้นำบิลทอยของตนมายื่นเป็นหลักฐานตรวจสอบเทียบกับบิลทอยต้นฉบับของผู้ถูกร้อง และได้ยอมรับยอดชำระค่าลำไยตามจำนวนและราคาที่ผู้ถูกร้องแจ้ง อีกทั้ง กรณีสายซื้อที่มากับลำไย มีพฤติกรรมเอาเปรียบผู้ร้องที่ ๒ เรื่องน้ำหนักลำไยที่บรรจุลงตะกร้า โดยไม่มีการชั่งน้ำหนักก่อนนำขึ้นรถ

/ซึ่งตามวิธี...

ซึ่งตามวิธีปฏิบัติปกติสายเก็บของผู้ถูกร้องจะชั่งน้ำหนักตะกร้าลำไยก่อนนำขึ้นรถทุกตะกร้าและออกบิลทอยเป็นหลักฐานให้ทุกครั้ง ผู้ร้องที่ ๒ ได้ลงนามรับรองเป็นหลักฐานในบิลทอยดังกล่าวโดยมิได้โต้แย้ง และผู้ร้องที่ ๓ ทำสัญญาซื้อขายลำไยเหมาะสมกับผู้ถูกร้องเมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๖๓ โดยเมื่อลำไยของผู้ร้องที่ ๓ ใกล้ครบกำหนดเก็บเกี่ยวในช่วงเดือนมีนาคม ๒๕๖๔ ผู้ร้องที่ ๓ ได้ติดต่อไปยังสายเก็บลำไยของผู้ถูกร้องให้เข้ามาเก็บลำไย แต่ผู้ถูกร้องก็ไม่ได้เข้ามาแต่อย่างใด ผู้ร้องที่ ๓ จึงแจ้งผ่านสายเก็บลำไยของผู้ถูกร้องว่า หากผู้ถูกร้องยังไม่ยอมเข้าเก็บลำไย ผู้ร้องที่ ๓ จะดำเนินการตามกฎหมาย ผู้ถูกร้องจึงได้นำคนงานเข้ามาเก็บลำไยโดยเก็บลำไยได้ไปประมาณ ๑๐ ตัน ยังเหลือคั่งค้างอีกประมาณ ๕๐ ตัน ผู้ถูกร้องได้ชี้แจงในประเด็นดังกล่าวว่า ลำไยของผู้ร้องที่ ๓ ติดดอกออกผลประมาณร้อยละ ๑๐ ของต้นลำไยทั้งหมด ซึ่งลำไยส่วนที่เหลืออีกประมาณร้อยละ ๙๐ บางส่วนเป็นลำไยที่ไม่ติดดอกออกผล บางส่วนเป็นลำไยขนาดเล็กไม่ได้มาตรฐานลำไยส่งออกตามที่ตกลงกันได้ ผู้ถูกร้องจึงได้พูดคุยตกลงกับผู้ร้องที่ ๓ โดยผู้ร้องที่ ๓ ยินยอมที่จะนำลำไยไปขายเอง ผู้ถูกร้องจึงได้ระบุรายละเอียดการรับซื้อและการตกลงทั้งหมดไว้เป็นหลักฐานในใบปิดสวน

ส่วนสาเหตุที่ผู้ถูกร้องไม่ระบุนวันที่เข้าเก็บผลผลิตลำไยลงในสัญญาซื้อขายลำไยของผู้ร้องทั้งสามเป็นความต้องการของเกษตรกร เนื่องจากเกษตรกรไม่มั่นใจว่าผลผลิตลำไยของตนจะพร้อมให้เข้าเก็บได้ตามที่กำหนดหรือไม่ ประกอบกับลำไยในแต่ละพื้นที่จะมีความแตกต่างกันทำให้ไม่สามารถระบุวันเข้าเก็บได้อย่างชัดเจน ดังนั้น การที่ไม่ได้ระบุนวันที่จะเข้าเก็บผลผลิตลำไยในสัญญา จึงเป็นการเห็นชอบร่วมกันระหว่างผู้ถูกร้องกับเกษตรกร อย่างไรก็ตาม หากเกษตรกรประสงค์จะให้ผู้ถูกร้องระบุนวันที่เข้าเก็บก็สามารถทำได้ นอกจากนี้การกำหนดราคารับซื้อลำไยลูกร่วงหินที่ราคา กิโลกรัมละ ๓ บาท นั้น เป็นแนวปฏิบัติทางการค้าปกติของผู้ประกอบการรับซื้อลำไย (ล้าง) ทุกราย ซึ่งเป็นราคาที่ผู้ถูกร้องตกลงกับเกษตรกรก่อนเข้าทำสัญญา โดยเกษตรกรสามารถเลือกได้นำลำไยลูกร่วงไปขายเองหรือจะขายให้กับผู้ถูกร้อง หากเกษตรกรต้องการขายให้กับผู้ถูกร้อง ผู้ถูกร้องจะระบุราคารับซื้อลำไยลูกร่วงไว้ในสัญญา อย่างไรก็ตาม ราคา กิโลกรัมละ ๓ บาท เป็นราคาประกันลำไยลูกร่วงขั้นต่ำหากราคาตลาดปรับขึ้นสูง ผู้ถูกร้องก็อาจปรับราคาให้สูงขึ้นได้

ประเด็นวินิจฉัย

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

๑. ผู้ร้องที่ ๑ - ๓ และผู้ถูกร้องเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่ และการประกอบธุรกิจของผู้ถูกร้องเป็นธุรกิจรับซื้อผลไม้ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง แนวทางการพิจารณาการปฏิบัติทางการค้าที่ไม่เป็นธรรมและการกระทำอันเป็นการผูกขาด หรือลดการแข่งขัน หรือจำกัดการแข่งขันในการประกอบธุรกิจรับซื้อผลไม้หรือไม่

๒. ผู้ถูกร้องเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ หรือไม่

๓. ผู้ถูกร้องมีพฤติกรรมกีดกันการรับซื้อลำไยและไม่รับซื้อลำไยตามราคาที่ระบุไว้ในสัญญา รวมทั้งไม่ระบุนวันและช่วงเวลาในการเข้าเก็บผลไม้ เข้าลักษณะเป็นการกระทำที่ต้องห้ามตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ และประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง แนวทางการพิจารณาการปฏิบัติทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม และการกระทำอันเป็นการผูกขาด หรือลดการแข่งขัน หรือจำกัดการแข่งขันในการประกอบธุรกิจรับซื้อผลไม้ หรือไม่

คำวินิจฉัย

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเป็นประการแรก คือ ผู้ร้องที่ ๑ - ๓ และผู้ถูกร้องเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่ และการประกอบธุรกิจของผู้ถูกร้องเป็นธุรกิจรับซื้อผลไม้ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง แนวทางการพิจารณาการปฏิบัติทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม และการกระทำอันเป็นการผูกขาด หรือลดการแข่งขัน หรือจำกัดการแข่งขันในการประกอบธุรกิจรับซื้อผลไม้ หรือไม่

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกร้องเป็นนิติบุคคล ประเภทบริษัทจำกัด ประกอบธุรกิจรับซื้อผลไม้จากเกษตรกรในจังหวัด จ. เพื่อส่งออกไปยังต่างประเทศ ส่วนผู้ร้องทั้งสามเป็นบุคคลธรรมดา สัญชาติไทย ประกอบอาชีพเกษตรกร ปลูกลำไยเพื่อจำหน่าย ดังนั้น ผู้ร้องทั้งสามและผู้ถูกร้องจึงเป็นผู้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ และการประกอบธุรกิจของผู้ถูกร้องเป็นธุรกิจรับซื้อผลไม้ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง แนวทางการพิจารณาการปฏิบัติทางการค้าที่ไม่เป็นธรรม และการกระทำอันเป็นการผูกขาด หรือลดการแข่งขัน หรือจำกัดการแข่งขันในการประกอบธุรกิจรับซื้อผลไม้ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ข้อ ๒

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยประการต่อมา คือ ผู้ถูกร้องเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ หรือไม่

ประเด็นพิพาทตามข้อร้องเรียนเมื่อประมาณเดือนธันวาคม ๒๕๖๓ - เดือนมีนาคม ๒๕๖๔ ซึ่งประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ มีผลบังคับใช้ ดังนั้น การพิจารณาว่าผู้ถูกร้องเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดหรือไม่ จึงต้องพิจารณาตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๓ ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการพิจารณากำหนดขอบเขตตลาดและส่วนแบ่งตลาด พ.ศ. ๒๕๖๑ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑ โดยพิจารณารายละเอียดดังนี้

ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง (Relevant Product Market)

การพิจารณาขอบเขตตลาดด้านสินค้า จะต้องพิจารณาใน ๒ มุมมองที่สำคัญ คือ

๑. การทดแทนกันด้านอุปสงค์ เมื่อพิจารณาความสามารถในการทดแทนกันของช่องทาง การรับซื้อลำไยในมุมมองของเกษตรกรไทย พบว่า ปัจจุบันผลผลิตลำไยของเกษตรกรไทยจะจำหน่ายให้กับโรงคัดบรรจุผลไม้ (ล้ง) ห้างค้าปลีกขนาดใหญ่ กลุ่มสหกรณ์การเกษตร และตลาดขายส่งผลไม้ กรณีจำหน่ายผลผลิตให้กับล้งลำไย ส่วนใหญ่จะเป็นการจำหน่ายแบบเหมาสวน โดยมีการตกลงซื้อขายล่วงหน้าตั้งแต่ลำไยยังไม่ติดผล ซึ่งล้งจะทำการประเมินผลผลิตตกลงราคา และจ่ายเงินมัดจำล่วงหน้าให้กับเกษตรกร อีกทั้งล้งจะเป็นผู้รับผิดชอบในกระบวนการเก็บเกี่ยว การคัดแยกขนาดและคุณภาพ โดยจะใช้แรงงานฝีมือของล้งเอง มาเก็บเกี่ยวผลผลิต ตลอดจนดำเนินการขนส่งลำไยจากสวนหรือสถานที่รวบรวมไปยังโรงคัดบรรจุ ในกรณีที่เกษตรกรไม่ได้มีการทำสัญญาเหมาสวนล่วงหน้าก็จะนำผลผลิตมาจำหน่ายเอง ซึ่งราคาจำหน่ายจะสูงกว่าแบบเหมาสวน ในส่วนของปริมาณการรับซื้อผลผลิตพบว่า ผลผลิตลำไยที่ล้งลำไยรับซื้อจากเกษตรกรไทยส่วนมากเป็นการซื้อเพื่อส่งออกไปจำหน่ายในตลาดต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศจีนที่เป็นตลาดขนาดใหญ่มีความต้องการซื้อและกำลังซื้อที่สูง ดังนั้น การจำหน่ายผ่านล้งลำไยจึงส่งผลให้เกษตรกรมีตลาดรับซื้อผลผลิตที่แน่นอนและมีการรับซื้อในปริมาณมาก ในขณะที่การจำหน่ายให้กับผู้รับซื้อประเภทอื่นส่วนใหญ่เป็นการ

/จำหน่ายเพื่อ...

จำหน่ายเพื่อการบริโภคภายในประเทศ ซึ่งเกษตรกรจะสามารถจำหน่ายผลผลิตได้เมื่อผลผลิตออกผลแล้ว และจำหน่ายในรูปของลำไยสดชื่อ เกษตรกรจึงต้องจ่ายเงินลงทุนในการปลูกและดูแลรักษาต้นลำไย ตลอดจนเป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่ายในการเก็บเกี่ยวผลผลิตและการขนส่งเอง ปริมาณการรับซื้อผลผลิต อาจไม่แน่นอน และมีปริมาณที่น้อยกว่าการส่งออกไปยังต่างประเทศ เนื่องจากปริมาณความต้องการของตลาด ที่ต่ำกว่า จากข้อเท็จจริงข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ลังเป็นช่องทางการจำหน่ายผลผลิตที่สำคัญ เนื่องจาก มีวิธีการรับซื้อที่ช่วยเหลือประโยชน์ด้านเงินทุนของเกษตรกร ทั้งการจ่ายเงินมัดจำเพื่อนำมาใช้เป็นทุน ในการเพาะปลูก และการเก็บเกี่ยวผลผลิตให้ ซึ่งช่วยลดต้นทุนของเกษตรกร อีกทั้ง ช่วยให้เกษตรกรมีช่องทางการจำหน่ายที่แน่นอน เกษตรกรจึงมีทางเลือกในการกระจายผลผลิตให้ออกสู่ตลาดได้เร็วและจำหน่าย ในปริมาณที่มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่พบว่า ปัจจุบันผลผลิตลำไย ของเกษตรกรไทยถูกจำหน่ายให้กับล้งลำไย คิดเป็นร้อยละ ๙๙.๙๐ ของปริมาณผลผลิตทั้งหมด จึงเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่เลือกที่จะจำหน่ายผลผลิตลำไยให้กับล้งลำไยมากกว่าที่จะจำหน่ายให้กับผู้รับซื้อ ประเภทอื่น ดังนั้น การรับซื้อลำไยผ่านช่องทางอื่น ๆ จึงไม่สามารถทดแทนการรับซื้อลำไยของโรงคัดบรรจุ ผลไม้ลำไย (ล้งลำไย) ได้

๒. การทดแทนกันด้านอุปทาน เมื่อพิจารณาโครงสร้างการจำหน่ายลำไยของไทย พบว่า ในปี ๒๕๖๐ ปริมาณผลผลิตลำไยในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นการส่งออกไปยังต่างประเทศ คิดเป็นสัดส่วน ร้อยละ ๙๔.๗๓ ของปริมาณผลผลิตลำไยทั้งหมด ซึ่งเป็นการส่งออกโดยล้งทั้งหมดและในการจำหน่ายผลผลิต ลำไยของเกษตรกรส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปของลำไยสด ซึ่งโดยธรรมชาติของลำไยเป็นผลไม้ที่มีอายุสั้น หากทิ้งระยะเวลาไว้นานเกินไปก็จะส่งผลให้ลำไยเน่าเสียได้ง่าย ดังนั้น เพื่อยืดอายุการเก็บรักษาลำไยสดชื่อ สำหรับการส่งออกจึงจำเป็นต้องผ่านกระบวนการรมก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์เพื่อการฟอกสีผิว ทำให้เปลือก ผลลำไยมีสีเหลืองสวยงาม และควบคุมอุณหภูมิระหว่างการขนส่ง เพื่อช่วยยืดอายุการเก็บรักษา ส่งผลให้ ผู้ประกอบธุรกิจล้งต้องมีการลงทุนสร้างห้องรมและอุปกรณ์ในการรมลำไย เพื่อให้กระบวนการรมลำไยเป็นไป อย่างถูกต้องตามมาตรฐานการส่งออก นอกจากนี้ ผู้ประกอบธุรกิจล้งลำไยยังมีต้นทุนการขอใบรับรองการรมยา ใบอนุญาตการส่งออก ตลอดจนต้นทุนการขอใบอนุญาตอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง อีกทั้ง จากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ ธุรกิจล้งลำไย ล้งทุเรียน และล้งมังคุด พบว่าการรับซื้อผลไม้แต่ละประเภทต่างก็มีวิธีการรับซื้อผลผลิต ที่แตกต่างกัน ทั้งในเรื่องของวิธีการเก็บเกี่ยว การคัดแยกและแบ่งเกรดผลผลิต รวมถึงกระบวนการควบคุม คุณภาพผลผลิต ตลอดจนการบรรจุเพื่อขนส่งไปยังต่างประเทศ อันเป็นผลให้ต้องอาศัยเงินทุน เครื่องมือ และอุปกรณ์ รวมถึงความรู้ความสามารถที่แตกต่างกัน จึงแสดงให้เห็นว่า ขั้นตอนการจัดการผลผลิตของ ล้งลำไยมีความแตกต่างจากล้งผลไม้ประเภทอื่น ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลจำนวนล้งผลไม้ที่ขึ้นทะเบียนมาตรฐาน ตามหลักการปฏิบัติที่ดีในการผลิตกับกรมวิชาการเกษตร พบว่า ในปี ๒๕๖๔ ล้งลำไยที่รวบรวมผลไม้ลำไย เพียงชนิดเดียวคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๗๒.๔๙ ซึ่งมากกว่าล้งที่รวบรวมทั้งลำไยและผลไม้ชนิดอื่น แสดงให้เห็นว่า ล้งที่รับซื้อลำไยส่วนใหญ่มักประกอบธุรกิจให้บริการรวบรวมผลไม้ประเภทลำไยเป็นหลักเพียงชนิดเดียว จากที่กล่าวมาข้างต้นเห็นได้ว่า กระบวนการในการส่งออกลำไยสดและผลิตภัณฑ์นั้น จำเป็นต้องอาศัยล้งลำไย เป็นผู้รวบรวมผลผลิตจากเกษตรกร ตลอดจนดำเนินการบริหารจัดการตั้งแต่ต้นทางไปจนถึงปลายทาง เพื่อทำหน้าที่ส่งออกผลผลิตลำไยไปยังตลาดต่างประเทศ เนื่องจากกระบวนการส่งออกดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัย ความรู้เฉพาะด้านของล้งในการดำเนินการ ดังนั้น จึงเป็นการยากที่ผู้รับซื้อผลไม้รายอื่นจะเปลี่ยนมาประกอบ ธุรกิจรับซื้อลำไยเพื่อการส่งออกได้ ดังนั้น การรับซื้อลำไยผ่านช่องทางอื่น และธุรกิจโรงคัดบรรจุผลไม้ที่รับซื้อ ผลไม้ประเภทอื่น ๆ จึงไม่สามารถทดแทนธุรกิจโรงคัดบรรจุผลไม้ประเภทลำไย (ล้งลำไย) ได้

ตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง (Relevant Geographic Market)

จากข้อมูลของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พบว่า จังหวัด จ. มีพื้นที่ปลูกลำไยร้อยละ ๗๘ ของพื้นที่ปลูกลำไยทั้งหมดของภาคตะวันออก รองลงมาคือจังหวัด ส. ร้อยละ ๑๒ ซึ่งผลผลิตเกือบทั้งหมดเป็นลำไยนอกฤดูที่ส่วนใหญ่แล้วส่งออกไปยังประเทศจีน ส่งผลให้ปัจจุบันจังหวัด จ. มีการขยายพื้นที่การปลูกลำไยมากขึ้น จากเดิมจะมีการปลูกเฉพาะพื้นที่ด้านบนของจังหวัด จ. คือ อำเภอ ส. และอำเภอ ป. ได้มีการขยายลงมาพื้นที่ด้านล่างของจังหวัดด้วย และจากข้อมูลสถิติการส่งออกสินค้าประเภทลำไย พบว่า ในปี ๒๕๖๓ ล้งในจังหวัด จ. มีมูลค่าการส่งออกลำไย X,XXX ล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๗๐.๗๘ ของมูลค่าการส่งออกลำไยรวมทั้งหมดของภาคตะวันออก จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่า การตั้งฐานรับซื้อผลผลิตของล้งจะเข้าไปตั้งอยู่ในพื้นที่ที่มีการเพาะปลูกลำไย เนื่องจากความสะดวกในการขนส่งแรงงานในการเก็บเกี่ยว โดยล้งส่วนใหญ่จะตั้งฐานรับซื้อลำไยอยู่ที่จังหวัด จ. โดยเฉพาะในอำเภอ ส. และอำเภอ ป. เนื่องจากเป็นเขตพื้นที่ที่มีการปลูกลำไยและผลผลิตลำไยมากที่สุด ในภาคตะวันออก และเมื่อผลผลิตลำไยครบกำหนดเก็บเกี่ยวแล้ว ล้งจะนำแรงงานฝีมือซึ่งส่วนใหญ่เป็นแรงงานต่างด้าวเข้ามาเก็บเกี่ยวคัดแยกขนาดและคุณภาพ โดยการที่ล้งจะรับซื้อผลผลิตลำไยข้ามเขตจังหวัดนั้น จะต้องมีการขอใบอนุญาตนำแรงงานต่างด้าวข้ามเขตพื้นที่หากแรงงานต่างด้าวเดินทางไปจังหวัดใดและอยู่ในจังหวัดนั้นเกิน ๒๔ ชั่วโมง อันเป็นข้อบังคับตามพระราชบัญญัติตรวจคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่เป็นการเพิ่มภาระในการปฏิบัติตามและเพิ่มต้นทุนการดำเนินงานของล้ง ดังนั้น จากข้อจำกัดด้านเวลาในการเก็บเกี่ยวและแรงงานฝีมือของล้งที่ส่วนใหญ่เป็นคนต่างด้าวและมีจำนวนจำกัด ล้งจึงเน้นรับซื้อผลผลิตลำไยในเขตพื้นที่ที่มีการตั้งฐานรับซื้อมากกว่าการข้ามเขตจังหวัดเพื่อไปรับซื้อลำไย นอกจากนี้ จังหวัด ส. ซึ่งมีพื้นที่เพาะปลูกลำไยสูงเป็นอันดับ ๒ ของภาคตะวันออก เป็นจังหวัดที่มีปัญหาเรื่องเอกสารสิทธิ์ที่ดินจึงทำให้ไม่มีล้งตั้งฐานการรับซื้อผลผลิต โดยผลผลิตลำไยในจังหวัด ส. ร้อยละ ๘๐ จำหน่ายให้แก่ล้งในจังหวัด จ. ผ่านทางนายหน้าที่เป็นคนในพื้นที่รับซื้อผลผลิตและนำไปขายต่อให้ล้งในจังหวัด จ. และส่วนที่เหลือร้อยละ ๒๐ จำหน่ายให้กับล้งจากจังหวัด จ. ที่เข้ามารับซื้อผลผลิตลำไยในเขตจังหวัด ส. เนื่องจากพื้นที่ตั้งฐานการรับซื้อผลผลิตของล้งอยู่ในอำเภอ ส. และอำเภอ ป. ซึ่งเป็นเขตพื้นที่ที่ติดกับพื้นที่ปลูกลำไยส่วนใหญ่ของเกษตรกรในจังหวัด ส. ดังนั้น จึงพิจารณาขอบเขตตลาดด้านภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้องคือ จังหวัด จ. และจังหวัด ส.

ส่วนแบ่งตลาดโรงคัดบรรจุลำไยในจังหวัด จ. ปี ๒๕๖๓

เมื่อพิจารณาส่วนแบ่งตลาดโรงคัดบรรจุลำไยในจังหวัด จ. จากปริมาณการส่งออก พบว่า ผู้ถูกร้องมีส่วนแบ่งตลาดเป็นอันดับ ๒ คือ มีส่วนแบ่งตลาดร้อยละ ๒๑.๖๙ โดยผลรวมส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบธุรกิจ ๓ รายแรก เท่ากับร้อยละ ๗๘.๒๐ ซึ่งเกินกว่าร้อยละ ๗๕ แต่ทั้งนี้ผู้ถูกร้องมียอดเงินขายจากการส่งออกลำไยในจังหวัด จ. มูลค่า XXX,XXX,XXX.XX บาท ซึ่งต่ำกว่าหนึ่งพันล้านบาท กรณีจึงไม่เข้าองค์ประกอบการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ตามประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ดังนั้น ผู้ถูกร้องจึงมิใช่ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด พ.ศ. ๒๕๖๑ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๖๑ ข้อ ๓ กรณีจึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาว่าผู้ถูกร้องกระทำการอันเข้าลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

ประเด็นที่ต้องพิจารณาประการสุดท้าย คือ พฤติกรรมกีดการค้ารับซื้อลำไยและไม่รับซื้อลำไยตามราคาที่ระบุไว้ในสัญญา รวมทั้งไม่ระบุวันและช่วงเวลาในการเข้าเก็บผลไม้ เข้าลักษณะเป็นการกระทำที่ต้องห้ามตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ และประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง แนวทางการพิจารณาการปฏิบัติทางการค้าที่ไม่เป็นธรรมและการกระทำอันเป็นการผูกขาด หรือลดการแข่งขันหรือจำกัดการแข่งขันในการประกอบธุรกิจรับซื้อผลไม้ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๓ หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาข้อเท็จจริง เอกสารหลักฐาน และข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องรับฟังเป็นที่ยุติว่า

กรณีผู้ถูกร้องมีพฤติกรรมเลือกเก็บลำไยแค่เพียงบางส่วนและไม่ได้เข้าเก็บลำไยที่สวนของผู้ร้องที่ ๑ อีกเลย ข้อเท็จจริงปรากฏว่า สาเหตุที่ผู้ถูกร้องกระทำเช่นนั้น เนื่องจากคุณภาพลำไยผู้ร้องที่ ๑ ไม่ได้ตามมาตรฐานเกณฑ์ส่งออกลำไยตามที่ตกลงกันไว้ ผู้ถูกร้องจึงจำเป็นต้องเลือกเก็บเฉพาะลำไยที่ได้มาตรฐาน ส่วนลำไยที่ไม่ได้มาตรฐานผู้ถูกร้องได้สอบถามผู้ร้องที่ ๑ แล้วว่าผู้ร้องที่ ๑ ยินดีขายให้ผู้ถูกร้องในระดับคุณภาพลำไยถูกรวบรวมตามสัญญาซื้อขายลำไยที่ตกลงกันไว้ในกิโลกรัมละ ๓ บาท หรือจะนำไปขายเองตามราคาท้องตลาด ซึ่งผู้ร้องที่ ๑ ตกลงจะนำลำไยในส่วนที่ไม่ได้มาตรฐานไปขายเอง โดยปรากฏรายละเอียดข้อตกลงดังกล่าวในใบปิดสวนเป็นพยานเอกสารยืนยัน อีกทั้ง หากผู้ร้องที่ ๑ เห็นว่า ผู้ถูกร้องเป็นล้งที่มีพฤติกรรมเอาเปรียบเกษตรกรจริงตามที่ร้องเรียน ผู้ร้องที่ ๑ ก็คงไม่กลับไปทำสัญญาเหมาสวนลำไยกับผู้ถูกร้องใหม่แต่เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า หลังจากผู้ร้องที่ ๑ ร้องเรียนต่อสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าผู้ร้องที่ ๑ ก็ยังคงกลับมาค้าขายกับผู้ถูกร้องเช่นเดิม ประกอบกับสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าได้เปิดโอกาสให้ผู้ร้องที่ ๑ ชี้แจง โต้แย้ง หรือแสดงพยานหลักฐานคัดค้านข้อเท็จจริงข้างต้นถึง ๒ ครั้ง แต่ไม่ปรากฏว่าผู้ร้องที่ ๑ ได้ชี้แจงหรือโต้แย้งคัดค้านข้อเท็จจริงดังกล่าวแต่อย่างใด จึงต้องถือว่าผู้ร้องที่ ๑ ยอมรับว่าข้อเท็จจริงเป็นไปตามที่ผู้ถูกร้องชี้แจง การกระทำของผู้ถูกร้องจึงเป็นกรณีตามปกติของธุรกิจรับซื้อผลไม้ไม่มีเหตุผลอันสมควรที่สามารถรับฟังได้

กรณีผู้ถูกร้องมีพฤติกรรมปรับลดระดับคุณภาพ (เกรด) ลำไยของผู้ร้องที่ ๒ ภายหลังเข้าเก็บลำไยให้ต่ำกว่าความเป็นจริง ข้อเท็จจริงปรากฏว่า หลังจากที่ผู้ถูกร้องคัดเกรดลำไยของผู้ร้องที่ ๒ เสร็จสิ้น ผู้ถูกร้องได้ให้พนักงานของผู้ถูกร้องติดต่อผู้ร้องที่ ๒ เพื่อแจ้งผลการคัดเกรดลำไยให้ผู้ร้องที่ ๒ ทราบตามที่ผู้ร้องที่ ๒ แจ้งความประสงค์ โดยผู้ถูกร้องมิได้ติดต่อเพื่อขอปรับลดราคาซื้อลำไยจากผู้ร้องที่ ๒ แต่อย่างใด อีกทั้ง หากผู้ร้องที่ ๒ เห็นว่าจำนวนตะกร้าลำไย ณ ตอนที่สายซื้อของผู้ถูกร้องเก็บไปไม่ตรงกับยอดชำระค่าลำไยภายหลังการคัดเกรดระดับคุณภาพลำไย ผู้ร้องที่ ๒ สามารถทักท้วงด้วยการนำคูปับบิลทอยที่สายซื้อของผู้ถูกร้องออกให้ ณ ตอนเข้าเก็บลำไย และขอตรวจสอบกับผู้ถูกร้องได้โดยตรง แต่ผู้ร้องที่ ๒ กลับยอมรับยอดชำระค่าลำไยตามจำนวนและราคาของผู้ถูกร้องแจ้ง โดยมีได้นำคูปับบิลทอยที่ตนมีมาตรวจสอบเทียบกับบิลทอยต้นฉบับของผู้ถูกร้อง กรณีร้องเรียนในประเด็นนี้จึงยังไม่อาจรับฟังได้ว่า ผู้ถูกร้องกระทำการอันเข้าลักษณะเป็นการกระทำใด ๆ อันเป็นผลให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ร้องที่ ๒ ตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

สำหรับประเด็นผู้ถูกร้องมีพฤติกรรมบรรจุลำไยของผู้ร้องที่ ๒ ลงตะกร้าเกินกว่าน้ำหนักมาตรฐานโดยไม่ชั่งน้ำหนักลำไยก่อนนำขึ้นรถ ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ตามวิธีปฏิบัติปกติของการเก็บลำไย สายเก็บของผู้ถูกร้องจะชั่งน้ำหนักตะกร้าลำไยก่อนนำขึ้นรถทุกตะกร้าและออกบิลทอยเป็นหลักฐานให้ทุกครั้ง ซึ่งในกรณีของผู้ร้องที่ ๒ ก็เช่นเดียวกัน เมื่อผู้ถูกร้องได้ออกบิลทอยที่ปรากฏรายละเอียดการเก็บลำไย และส่งมอบให้แก่ผู้ร้องที่ ๒ หากผู้ร้องที่ ๒ เห็นว่าน้ำหนักเกินหรือไม่ถูกต้อง ผู้ร้องที่ ๒ ชอบที่จะโต้แย้งให้ผู้ถูกร้องแก้ไขได้ทันที และโดยปกติหากสายเก็บบรรจุลำไยลงไปเกินกว่าน้ำหนักมาตรฐานย่อมส่งผลให้ลำไยชำรุดได้รับความเสียหายและไม่สามารถส่งออกได้ อีกทั้ง สายเก็บของผู้ถูกร้องจะได้รับค่าจ้างจากการเก็บลำไยเป็นรายตะกร้า กรณีจึงไม่มีความจำเป็นใดที่สายเก็บจะพยายามบรรจุลำไยลงตะกร้าเกินกว่าน้ำหนักมาตรฐาน เนื่องจากจะทำให้จำนวนตะกร้าน้อยลงและส่งผลให้รายได้ของสายเก็บลดน้อยลงตามลำดับ ประกอบกับสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าได้เปิดโอกาสให้ผู้ร้องที่ ๒ ได้ชี้แจง โต้แย้ง หรือแสดงพยานหลักฐานคัดค้านข้อเท็จจริงข้างต้นถึง ๒ ครั้ง แต่ไม่ปรากฏว่าผู้ร้องที่ ๒ ได้ชี้แจงหรือโต้แย้งคัดค้านข้อเท็จจริงดังกล่าวแต่อย่างใด

จึงต้องถือว่าผู้ร้องที่ ๒ ยอมรับว่าข้อเท็จจริงเป็นไปตามที่ผู้ถูกร้องชี้แจง กรณีร้องเรียนในประเด็นนี้จึงยังไม่อาจรับฟังได้เช่นกันว่า ผู้ถูกร้องกระทำการอันเข้าลักษณะเป็นการกระทำใด ๆ อันเป็นผลให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ร้องที่ ๒ ตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐

กรณีผู้ถูกร้องมีพฤติกรรมเลือกเก็บลำไยของผู้ร้องที่ ๓ เพียงบางส่วนและไม่ได้เข้าเก็บลำไยที่สวนของผู้ร้องที่ ๓ อีกเลย ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ลำไยของผู้ร้องที่ ๓ ติดดอกออกผลประมาณร้อยละ ๑๐ ของต้นลำไยทั้งหมด ส่วนที่เหลืออีกประมาณร้อยละ ๙๐ เป็นลำไยที่ไม่ติดดอกออกผลและบางส่วนเป็นลำไยขนาดเล็ก ไม่ได้มาตรฐานลำไยส่งออกตามที่ตกลงกันไว้ ผู้ถูกร้องจึงจำเป็นต้องเลือกเก็บเฉพาะลำไยที่ได้มาตรฐาน ส่วนลำไยที่ไม่ได้มาตรฐานผู้ถูกร้องได้เจรจาตกลงกับผู้ร้องที่ ๓ ซึ่งผู้ร้องที่ ๓ ยินดีนำลำไยส่วนดังกล่าวไปขายเอง ซึ่งปรากฏรายละเอียดข้อตกลงดังกล่าวในใบปิดสวนเป็นพยานเอกสารยืนยัน ประกอบกับสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าได้เปิดโอกาสให้ผู้ร้องที่ ๓ ได้ชี้แจง โต้แย้งหรือแสดงพยานหลักฐานคัดค้านข้อเท็จจริงข้างต้นถึง ๒ ครั้ง แต่ไม่ปรากฏว่าผู้ร้องที่ ๓ ได้ชี้แจงหรือโต้แย้งคัดค้านข้อเท็จจริงดังกล่าวแต่อย่างใด จึงต้องถือว่าผู้ร้องที่ ๓ ยอมรับว่าข้อเท็จจริงเป็นไปตามที่ผู้ถูกร้องชี้แจงการกระทำของผู้ถูกร้องจึงเป็นกรณีตามปกติของธุรกิจรับซื้อผลไม้ไม่มีเหตุผลอันสมควรที่สามารถรับฟังได้

ประเด็นสาเหตุที่ผู้ถูกร้องไม่ได้ระบุนวันที่เข้าเก็บลำไยลงในสัญญาซื้อขายลำไยของผู้ร้องทั้งสาม ข้อเท็จจริงปรากฏว่า เป็นตามความต้องการของเกษตรกร ซึ่งผู้ถูกร้องยินดีที่จะให้ระบุนวันที่เข้าเก็บ แต่เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ระบุนวันที่เข้าเก็บ เนื่องจากไม่มั่นใจว่าลำไยของตนจะพร้อมให้เข้าเก็บได้ตามที่กำหนดหรือไม่ ประกอบกับลำไยในแต่ละพื้นที่มีความแตกต่างกันทั้งในเรื่องของสภาพดินและสภาพอากาศซึ่งส่งผลต่อการออกผลผลิตลำไย ทำให้ไม่สามารถระบุวันที่เข้าเก็บลำไยได้อย่างชัดเจนในสัญญา หากผู้ร้องทั้งสามต้องการให้ผู้ถูกร้องระบุวันที่เข้าเก็บในสัญญาย่อมสามารถทำได้และเป็นผลดีต่อผู้ถูกร้อง เนื่องจากผู้ถูกร้องจะสามารถวางแผนเตรียมแรงงานในการเข้าเก็บลำไยได้อย่างมีประสิทธิภาพ การไม่ระบุวันที่เข้าเก็บลำไยจึงเป็นกรณีที่เกิดจากความเห็นชอบของคู่กรณีทั้งสองโดยปราศจากซึ่งการบีบบังคับหรือการใช้อำนาจต่อรองที่เหนือกว่า

ประเด็นการกำหนดราคาซื้อลำไยลูกร่วงหิโลกกรัมละ ๓ บาท ข้อเท็จจริงปรากฏว่าเป็นแนวปฏิบัติทางการค้าปกติของผู้ประกอบการรับซื้อลำไย (ล้ง) ทุกราย ซึ่งเป็นราคาที่ผู้ถูกร้องตกลงกับเกษตรกรก่อนเข้าทำสัญญา โดยเกษตรกรสามารถเลือกได้ว่าจะนำลำไยลูกร่วงไปขายเอง หรือจะขายให้กับผู้ถูกร้อง หากเกษตรกรต้องการขายให้กับผู้ถูกร้อง ผู้ถูกร้องจะระบุราคาซื้อลำไยลูกร่วงไว้ในสัญญาที่ราคา กิโลกรัมละ ๓ บาท เนื่องจากผู้ถูกร้องมีค่าใช้จ่ายสำหรับการว่าจ้างแรงงานเข้าเก็บลำไยและการนำลำไยไปขายต่อ ซึ่งอาจไม่คุ้มกับราคาผลผลิตลำไยลูกร่วงที่ได้รับ อย่างไรก็ตาม ราคา กิโลกรัมละ ๓ บาท เป็นเพียงราคาประกันลำไยลูกร่วงขั้นต่ำ หากราคาตลาดปรับขึ้นสูงผู้ถูกร้องก็อาจปรับราคาให้สูงขึ้นได้ การกำหนดราคาซื้อลำไยลูกร่วงหิโลกกรัมละ ๓ บาท จึงเป็นกรณีที่เกิดจากความเห็นชอบของคู่สัญญาทั้งสองฝ่ายโดยปราศจากซึ่งการบีบบังคับหรือการใช้อำนาจต่อรองที่เหนือกว่า

ด้วยเหตุข้างต้นพฤติกรรมการเข้าเก็บลำไย และการรับซื้อลำไยในราคาที่ต่ำกว่าที่ระบุไว้ในสัญญา จึงไม่เข้าลักษณะความผิดตามมาตรา ๕๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง แนวทางการพิจารณาการปฏิบัติทางการค้าที่ไม่เป็นธรรมและการกระทำอันเป็นการผูกขาด หรือลดการแข่งขัน หรือจำกัดการแข่งขันในการประกอบธุรกิจรับซื้อผลไม้ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๓

มติคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีมติเป็นเอกฉันท์ว่า การกระทำของผู้ถูกร้องเป็นการดำเนินการตามปกติของธุรกิจรับซื้อผลไม้ที่เกิดจากความเห็นชอบของคู่สัญญาทั้งสองฝ่าย โดยปราศจากการบีบบังคับหรือการใช้อำนาจต่อรองที่เหนือกว่า จึงไม่เข้าลักษณะเป็นการกระทำใด ๆ อันเป็นผลให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ร้องที่ ๑ ผู้ร้องที่ ๒ และผู้ร้องที่ ๓ ตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง แนวทางการพิจารณาการปฏิบัติทางการค้าที่ไม่เป็นธรรมและการกระทำอันเป็นการผูกขาด หรือลดการแข่งขัน หรือจำกัดการแข่งขันในการประกอบธุรกิจรับซื้อผลไม้ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๓ จึงยุติเรื่อง

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๔

สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า